

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10½ kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Rojaki!

Narodna stranka priporoča za volitve poslancev iz kmetijskih občin dne 21. novembra te-le kandidate:

I. Za okraja Kamnik-Brdo.

g. **Jankota Kersnika**, župana in grajščaka na Brdu pri Lukovici.

II. Za okraje Postojna-Logatec-Senožeče-Lož-Bistrica-Cerknica:

g. **Josipa Deklevo**, posestnika v Postojni, in

g. **Fraňa Arkota**, posestnika v Postojni.

III. Za okraja Vipava-Idrija:

g. **Ivana Božiča**, posestnika v Podragi.

IV. Za okraje Trebnje-Zatičina-Žužemberk-Mokronog-Litija-Radeče:

g. **Luko Svetca**, notarja in posestnika v Litiji, in

g. **Ljudevita Koračina**, posestnika v Mirni.

V. Za okraje Kočevje-Ribnica-Velike Lašče:

g. **Fraňa Višnikarja**, c. kr. okrajnega sodnika in državnega poslanca v Ribnici.

VI. Za okraja Črnomelj-Metlika:

g. **Riharda Dolence**, vodja dež. kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu.

Zvrševalni odbor — v soglasji z zaupnimi in volilnimi možmi narodne stranke — je v stanu le za nekatere volilne okraje kmetijskih občin priporočati posamezne kandidate. V drugih okrajih pridržano je volilnim možem naše stranke, da se sami zedinijo za narodnega kandidata, kateremu oddajo svoje glasove, čeprav ima tu ali tam ostati v manjšini. Kandidati za mesta in trge se prijavijo pravočasno.

Za zvrševalni odbor narodne stranke:
dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški.

Pred volitvami.

Jutri se bodo vršile volitve deželnih poslancev za kmetijske občine in dolžnost nam je, opominjati v zadnji uri svoje pristaše in somišljenike pa sploh vse, za blagor naše dežele, za socialni red in mir unete može, naj zastavijo vse sile, naj se ne ustrašijo dela in truda, da rešijo, kar se da rešiti.

Borba bo huda. Z lažmi in z zvijačo ter z izkoriščanjem katoliške vere, z zlorabo duhovniške avtoritete, s pritiskom in z grožnjami so klerikalni agitatorji zbegali prebivalstvo in zmagali v mnogih krajih, kjer je bilo doslej prebivalstvo narodnega mišljenja. Zato je nevarnost velika. Klerikalna agitacija tudi sedaj še ne miruje. Klerikalni agitatorji, zlasti kapelanje, lažijo okoli volilnih mož in je peste, vedoč, da so ti možje večinoma dostopni pametnim besedam, sposobni, spoznati pravico in resnico. Preprečiti, da bi samostojno misleči volilni možje izvedeli resnico in spoznali laži, s katerimi so je kapelanje pridobili na svojo stran, ter fanatizovati brezpogojno klerikalnim agitatorjem sledeče volilce, to je sedaj naloga kaplanov in vrše jo strastno in brezobzirno.

Naših pristašev naloga je, poskusiti v zadnji uri, da pokažejo volilcem, kako brezvestni sleparji so klerikalni agitatorji, kako lažejo o slabem gospodarstvu in o zapravljenosti in kako so vse njih obljube neizvedljive, kako imajo samo namen, uganjati v dež. zboru ultramontansko politiko in za svoje klerikalne naprave in mejnarodne jezuitske nakane opleniti deželno blagajnico.

Kaj je smoter narodne stranke, kaj želi doseči v gospodarskem in v kulturnem oziru to je vsakemu znano. Program narodne stranke je pravičen vsem stanovom, ni samo slepilo, kakor klerikalni program. Delovanje narodne stranke priča, da je ta stranka vedno skušala koristiti prebivalstvu, je povzdigniti materijelno in duševno. Kdor hoče vzdržati socialni red, kdor hoče biti pravičen vsem slojem, ta se mora odvrniti od brezvestnih demagogov, kateri so združeni v klerikalni stranki.

Ta stranka obeta vse mogoče neizvedljive stvari, da bi le nahujskala maso proti gmotno bolj stoječim ljudem, v praksi pa so njeni zastopniki

podporniki židovskega kapitalizma, zastopajo samo koristi veleposestnikov in ne kmetov ter sesajo ljudstvo kakor najhujši oderuhi.

Narodna stranka je postavila samo tam kandidate, kjer je upanja na zmago. Tam, kjer so klerikalci s svojo agitacijo ljudstvo tako nahujskali, da se ne da dosti doseči, tam priporoča volilnim možem, naj se združijo na kakega kandidata, tudi če bi ta imel ostati v manjšini. Kandidatje narodne stranke so zgolj sposobni možje, čisti značaji, delavni in poznajo razmere in potrebe svojih okrajev ter so zmožni voditi deželno upravo. Vsak od njih je sposobnejši za poslanca, nego skoro vsi klerikalni kandidatje skupaj in žalostno bi bilo v interesu dežele, ko bi se volili namestno skušenih mož klerikalni kimovci in šušmarji.

Zmaga klerikalne stranke bi bila nevarna deželni upravi in deželnim financam, ta zmaga bi bila za celo deželo sramota, ker bi bila to zmaga politične korupcije in demoralizacije nad poštenjem in pravico.

Vse še ni izgubljeno. V nekaterih okrajih gre le za par glasov, mogoče je tudi, da pride do ožje volitve. Naj pride vsak narodni volilec na volišče, vsak izpolni svojo dolžnost, da reši našo kranjsko domovino preteče nevarnosti!

V Ljubljani, 20. novembra.

Razpor v Hohenwartovem klubu. Zanimivo je vsekako, da so se v Hohenwartovem klubu bolj potegovali za krščanske socialiste posvetnjaki nego duhovniki. Kako da je postopal gospod Klun je že znano, a tudi duhovniki Karlon, Treuenfels in Baumgartner so se postavili na vladno stališče. Ne vemo, se li tem gospodom dunajski krščanski socialisti ne zde dobri kristijanji ali pa jim ni nič na krščanskem značaju Dunaja. Najbrž pa v gospodarskem oziru niso za krščansko socialno gibanje. Dokler je bilo to gibanje naperjeno le proti židovskim kapitalistom, je bilo dobro, a sedaj se pa že v nekaterih krščansko-socialnih listih piše o bogatih škofih in prelatih, in to pa seveda več ne sme biti. Hujskanje proti kapitalu je klerikalcem tako dolgo ugajalo, dokler zanje ni bilo nobene nevarnosti. Sevé niso premislili, da gibanje proti židovskemu kapitalu se

Listek.

Na tujem ognjišču.

(Novela Sergeja Pronskega. Iz ruščine prevél I. I. Kogej.)

VI.

(Dalje.)

Hotela je govoriti strogo, a ni jej šlo. Glas se jej je tresel in vladati ni mogla ne ž njim, ne s seboj.

— Da, predrzmem, predrzmem! Jaz nisem več tak otrok kakor mislite! Zapazil sem, da ste se zaljubili v brata, da se vam je on začel nagibati, in glej, sedaj se je prikazala ta anathema ter vse pokvarila!

Tanja je sedla na zadnjo stopnico in zakrila obličje z rokami.

— Ali ste vi vse to videli? je dejala obupno.

— Videli so oni, kateri vas ljubijo: — teta, Marusja in jaz.

— Moj Bog! Moj Bog! je kriknila.

— Videli smo in veselili se sreče Sergēja!

— Veselili se?

Ona je vzdignila glavo in srpo pogledala name s svojimi bržunastimi, prekrasnimi očmi.

— Radovali se? Čemu ste se radovali, sem mari jaz, uboga sirota, dostojna žena bodočega gospodarja vsega tega bogastva? (Pri tem je pokazala z razprostrto roko na zeleneče gozdove in zlato njive, okrožujoče grad) Mislite mari, da za sprejem na tujem ognjišču se jim zahvalim s tem, da zavladam njihovega sina in njegovo premoženje? Ne, zaklinjam se vam, Saša, to ni bilo nikdar v mojih mislih... Niti sama nisem razumela, kako mi je on drag... Vedno sem smatrala to le prijateljstvom... Šele sedaj razumem, sedaj, ko je prepozno!

In zaplakala je nevzdržno, histerično. Jaz sem bil ves zmešan.

— Golobičica dobra! Za Boga, pomirite se, sem brbljal ne vede, kaj bi rekel, kako bi jo potolažil.

Ona je pa dalje plakala.

— A teta, kaj pa ona o meni misli? Ali tudi ona, tudi ona...

In tresla se je, kakor da ima mrzlico.

— Še danes mi je pravila Marusja, da je teta jako nezadovoljna s Sergějem in vedno ponavlja: Tako sem se nadejala, da prične ljubiti mojo Tanjo, a ne to brezdušno koketko!

Ona se je nasmehnila skozi solze.

— Vi ne veste, Tatjana Grigorjevna, kako vas vsi ljubimo in cenimo!

Pri teh besedah sem celo zamahal z rokami, želeč storiti s tem svoje besede bolj prepričevalne.

— Hvala vam, Saša, vi ste dobri...

— Rad bi se kaj potrudil! sem odgovoril in jo skušal razveseliti; toda ni se mi posrečilo.

Ona si je zopet zakrila obličje. Samo lastavke so žvrgolele in letale nad nama, in veter je pihal okrog, igraje se z njenimi lasmi in puleč jih izpod širokega, slamnatega klobuka.

— Treba samo pomisliti, da se to tudi lahko prigodi! sem rekel, glasno odgovarjaje lastnim mislim.

— Kaj se more prigoditi? je vprašala Tanja.

— Ta neumna svadba! Jaz že vidim, kam pes nogo moli. On kar tako za njo pohaja — radi razvedrenja! A ona se hoče omožiti. Podlost!

In jaz sem nepremišljeno zagrozil s pestjo; obrnil sem se namreč proti njej, dasi sta že davno izginila izpred oči.

— Pustite to, Saša. Světov (njen glas se je močno stresel pri tem) je svoboden v svoji ženitbi, in midva se ne smeva mešati v to zadevo ali soditi ga...

mora obrniti naposled proti kapitalu sploh. Klerikalno besedičenje o krščansko-socijalni preosnovi je le pesek v oči.

Nemški konservativci in „Slovenec“. V budgetnem odseku je gospod Višnikar pri razpravi o razpustu dunajskega mestnega zbora omenjal, da so nemški konservativci vedno zvesto podpirali Slovence. S tem je „Slovenec“ seveda jako ustregel in naše klerikalno glasilo na to vprašuje, kaj mi k temu pravimo. Po našem mnenju je pač gospod Višnikar, kot privrženec grofa Hohenwarta hotel s temi besedami le malo uplivati na konservativce, da bi v klubu ostali. Višnikar je tudi najmlajši slovenski poslanec in morda razmer tako dobro ne pozna in ne ve, kako so nemški konservativci večkrat že v narodnih vprašanjih cincali in cincali. Dokler „Slovenec“ ne more oporeči, da so nemški konservativci glasovali za resolucijo v štajerskem deželni zboru, ki je bila naperjena proti slovenski gimnaziji v Celju, in da so štajerski nemški konservativci snedli besedo, katero so bili dali, da bodo volili Slovence v deželni odbor, tako dolgo naj le malo piše o prijaznosti nemških konservativcev do Slovencev. Odločilna so tukaj dejanja, ne pa lepe besede tega ali onega poslanca.

Za Celje. V Gradcu se je osnoval neki odbor, kateri ima namen podpirati celjske Nemce, da bodo mogli sezidati nemški dom in osnovati nemško dijaško zavetišče. Minuli teden je bil v Gradcu osnovalni odbor tega odbora in se je pri tej priliki mnogo govorilo o nevarnosti, ki preti nemškemu Celju. Posebno zastopnik celjskega mesta Wokaun je ganljivo govoril, kako hočejo Slovenci raznaroditi nemške Celjane. Treba je torej, da celjskim Nemcem priteko drugi Nemci na pomoč. Govorilo se je, da je tudi v interesu Gradca, da ne pade nemška predstava v Celju, kajti potem bi so slovenska povodenj razlila proti Gradcu. Mi pač ne vemo, če so gospodje zares tako neumni, da verjamejo, da bi Slovenci mogli naposled Gradec posloveniti, ali se le tako neumne delajo. Nemški kulturi s takim govorjenjem gotovo ne delajo časti. Nemški Celjani se imajo vsekako zahvaliti Slovcem, da dobe nemški dom in dijaško zavetišče. Da nismo Slovenci zahtevali dvojezične gimnazije, bi drugi Nemci jih gotovo ne podpirali.

Krščanski socijalisti in nemški nacijonalci. Dunajski klerikalni agitator je na nekem shodu v Brnu govoril o krščanskih socijalistih in rekel, da se bodo ti že varovali, da jih nemški nacijonalci, katere sedaj še potrebujejo, ne spravijo na napačno pota. To so pač le lepe besede, v resnici pa krščanski socijalisti že sedaj več ne odločujejo na Dunaju, temveč le nemški nacijonalci, ki so najmočnejša protisemitska skupina. Boj proti židom se ne bje več iz verskih, temveč iz gospodarskih in pa narodnih oziror. Narodni Nemci namreč ne morejo trpeti židov, ki niso nemške, temveč semitske krvi. Nekateri protisemitski listi že pišejo ne le proti talmudu, temveč tudi proti svetemu pismu stare zaveze, ker so je pisali židje. Dr. Lueger sam je popolnoma v rokah nemških nacijonalcev, zato je pa tako nasprotoval celjski dvojezični gimnaziji. Tudi celo najbolj krščanski protisemitski listi že odrekajo Čehom vsake narodne pravice na Dunaju, kar je tudi le upliv nemških

nacijonalcev. Krščanski socijalisti se že dolgo dajo tiirati od nemških nacijonalcev. Ko bi se postavili na svoje noge, bi pa kmalu ne imeli na Dunaju skoro nobenega privrženca. Pod klerikalno zastavo na Dunaju ne gre, temveč le pod nemško-narodno.

Armenija in Rusija. Težavna je rešitev armenskega vprašanja zaradi tega, ker Rusija ne mara, da se osnuje v Armeniji podobno avtonomna država, kakor je Bolgarija. V Rusiji je mnogo Armencev in Rusi se boje, da bi ti potem težili po združenju z Armenijo. Nastala bi torej nekaka armenska ireidenta, kar seveda Rusi ne morejo želeli. Armenija se mora prepustiti Rusom, ako Turčija sama ne more vzdržati rednih razmer. V Londonu so za Armenijo zaradi tega zastavili ves svoj upliv, ker so se nadejali, da se z osnovo avtonomne Armenije naredi jez ruskemu razširjenju v Prednji Aziji. Kako se ta stvar razvozlja, sedaj nihče ne vé. Turčija je zbrala 110.000 mož, da ž njimi naredi mir v Armeniji. Bati se je pa, da bodo ti vojaki sami se le odlikovali v klanju kristjanov. Če se to zgodi bodo velelasti se morale vmešati.

Občinske volitve v Belgiji, ki so se vršile po novem volilnem redu, so neugodno izpale za liberalce. Po kmetih so seveda povsod voljeni skoro sami klerikalci, v mestih in trgih je pa voljenih tudi mnogo socijalistov. Odločilno besedo v občinskih zastopih bodo imeli klerikalci in socijalisti. Po mestih bode hud boj mej klerikalci in socijalnimi demokrati. Zastopani bodo pa v mestnih zastopih tudi liberalci, ker po novem zakonu ni ožjih volitev, temveč se vzame izmej vsake stranke nekaj zastopnikov po razmerju za njo oddanih glasov. Z novim občinskim volilnim redom se je še bolj utrdilo gospodstvo klerikalcev v Belgiji, liberalci so jo pa obvladali v tej deželi, ako se ne presujejo na socijalističnem stališču. Mnogo pa jim tudi to škoduje, ker mej seboj niso jedini. Zmernejši in naprednejši liberalci se še tedaj ne morejo sporazumeti, ko bi bila sloga neobhodno potrebna v boju proti klerikalcem.

Volilno gibanje.

Klerikalni listi ne morejo g. Pfeiferja prehliti; kot največja zasluga njegova pa se proglasa, da je v drž. zboru vselej, kadar je uima kje naredila kaj škode, nujno predlagal drž. podporo. Predlagati to pač ni nikaka zasluga, to je najmanj, kar mora kak poslanec storiti. Da pa bo slika Pfeiferjeva še popolnejša, navedemo naj sledečo reminiscenco: Ko je bil Pfeifer prišel v drž. zbor, je večkrat obudil senzacijo s svojimi govori. Bral jih je izvrstno in bil je na potu postati znamenit politik, ko je prišlo na dan, da mu je govore spisoval slovenski odvetnik na Dunaju pokojni Pogačnik. Pfeifer je bil takrat tako blamiran, kakor še menda nikdar noben poslanec.

* * *

Z dežele, 18. novembra.

Užaljena prevzvišenost. — Kolika hosana in slava se je po klerikalnih listih upila, ko je bil p. n. Missia imenovan knezoškofom ljubljanskim! Proslavljali so ga kot moža preblagega srca in plemenitega mišljenja, kot moža, kateremu ni enakega, ki bo v vsakem oziru osrečil deželo kranjsko. Mankalo jim je izrazov, s katerimi bi ga poveljevali. Žal, da je bila vsa ta hvala prezgodnja. Vsaka stvar se najbolje sama sodi, človeka pa so

dimo le po njegovih dejanjih. Kako so bili slavo-spevi klerikalnih listov opravičeni, to osvetljuje sedaj najbolje škofovo delovanje in obnašanje.

Koj, ko je prišel v Ljubljano, je tožil nekemu dobremu svojemu prijatelju: „da ga dolenjska duhovščina ne mara, ker se je sprejema njegovega udeležila tako mlačno“. Missia je gotovo pričakoval, da ga bo vsaj polovica dolenjske duhovščine na Zidanem mostu pozdravila na kolenih in s povzdignjenimi rokami, druga polovica pa da bo stala pri vmeščenju v špalirju. Kako je mogel kaj takega misliti in celo zahtevati, ko je lahko vedel, kaka je zveza mej Dolenjeko in Ljubljano! Kje je obrežje Kolpe, kje zadnji rep Dolenjske! Radi tega je bila že tedaj povsem nepotrebna užaljenost nj. prevzvišenosti.

Drug faktum. Pred leti je bilo o neki priliki zbranih nekaj „škorcev“ — mladih kapelanov — pri nekem občečislamem, že osivelem g. dekanu. Ker so neizkušeni mladiči — brez mero hvalisali in poveljevali vrline škofa Missie in njegovih naredb, kakor so se bili naučili v lemenatu, je mirno poslušajočemu gospodu dekanu naposled le presedalo in ker je škof že dolgo in prav od blizu natančno poznal, je dejal, da vsa, kar pripovedujejo „škorce“, so budalosti in dostavil besede: „Kaj bo tajezijski gojenec!“ Te — morda prenačljene — besede so „škorce“ seveda koj sporočili škofu. Kaka kazen je zadela osivelega dekana za to grozno razžaljenje? Ko je bilo kmalu na to birmovanje v onem kraju in je gospod dekan spremljal knezoškofa, vozila sta se škof in dekan nad pet ur skupaj in ves ta čas ni škof niti besedice pregovoril s dekanom. Ves čas je bral brevir, vsaj na videz. Ko sta se pripeljala že skoraj do doma, spregovoril je šele milostljivi, nemški sevé: „Kaj ne, gospod dekan, z menoj se voziti je dolgočasno!“ — „Kaj hočemo?“ odgovoril je kratko g. dekan. — Solznihi oči je pravil tak dogodek svojemu prijatelju gospodu dekanu, ker je zares odkrita blaga duša, dobrega srca, ljubljen od vsacega, kdor ga pozna. Škofu, ki se pelje prvokrat po neznanem kraju svoje škofije, kjer bi ga moralo zanimati vse in ima priliko popraviti zvedenega dekana o tem in onem, se ne zdi vredno celó pet ur dolgo pot, da bi spregovoril z njim besedo, ker ga mora s tem splačati za malenkostno opombo, s katero je bila hudo užaljena njega prevzvišenost! Jeli tak mož res tolikanj plemenit in blazega srca? To je pač znak nekaj drugega. Ko bi bil res tako napolnjen z duhom Kristusovim, kakor se ponaša, bil bi pač bolj prizanesljiv ter bi ne porajal malenkostnega žaljenja. Če ga je ta malenkost res bolela, v duhu prizanesljive krotkosti bi bil lahko opomnil g. dekana, da ni previdno rabiti tacihi izrazov vprčo mladih gospodov. Tako je bilo vsikdar ravnanje zares blagih škofov! Toda toli hvalisano plemenito in blago srce škofovo se je m. ralo tako znositi, da se je oddahnilo.

To pa ni jedini tak slučaj, tako je sploh vedenje njega prevzvišenosti. Kako rad skoraj ob vsaki priliki povdarja besede — le besede: „Quam bonum et jucundum habitare fratres in unum!“ Ali smeh mora siliti vsacega, kdor ga opazuje natančno. Kako sladek je v družbi, zlasti lajkov višjih stanov, n. pr. okrajnih glavarjev. V te sili, da jih hoče snesti — pravcati kozmopolit — kadar pa obrne pogled na hlapčke, njemu podrejene, iz temnih pogledov švigajo pušice in strele nad nje, ki pri njem niso dobro zapisani! — Tako pač niso ravnali apostoli in sploh sveti možje; to dokaj značuje njegove tolikanj hvalisane vrline in pobožnost. Vender to, kar vsak vidi in presoja, se o škofu ne sme izreči, posebno ne javno, ker s tem podkopava se vera in cerkev! — Škof je nedotakljiv, vzvišeno bitje, božanstvo! — Priprosti ljudje z navadno pametjo pa že pravijo: škof kot oseba in škofovstvo ni jedno in isto! Zgodovina prica, da je bilo celo papežev s človeškimi slabostmi, a te potisnili so na stran, papežstvo pa je ostalo! Jednaka je bila s škofi! Človeka sodimo po delih njegovih in ga po teh tudi cenimo. Dobro

Njene besede me niso pomirile. Mučil sem se s čuvstvom lastne onemoglosti; z ničemer in nikakor jej nisem mogel pomagati, a rad bi bil na kak način očrnil zoprno mi Ljubavino!

Tanja mi je podala roko.

— Še jedenkrat se vam zahvalim za vaše sočutje. Toda zaradi mene pustite vse to... Sosebno pa ne pravite nikomur o najinem razgovoru. Jaz sama ne vem, kako se je vse to iztrgalo v meni, gorje mi je zakipelo v srci...

Pri teh besedah je silno zarudela.

— Mi obljubite, da bodele znali molčati? In proseč me je pogledala.

— Ne z besedo, ne z migljajem! sem kriknil in nisem se mogel več vzdržavati: — Nerodno in nevedno sem pritisnil njeno roko k svojim ustnicam.

Ona se je nasmehljala in spustila se po stopnicah navzdol. Jaz sem ostal zopet sam na stolpu, sam, s kipečim v meni srdom in z morečim me čuvstvom lastne malovrednosti. Tako jasen mi je bil ves položaj te nesrečne zadeve: Brat se sedaj še šali, toda ona, Ljubavina, ta prekanjena lisica, ga bode znala voditi za nos do oltarja, a tedaj je že prepoznalo, vse — končano!

VII.

Uprav isti dan, ko so že vsi šli spat, šel sem jaz v vrt. Ni spati, ni sedeti se mi ni dalo doma. Moj srd se ni samo kar nič polegel, temveč celo povečal. Ves večer se je Sergěj sladkal Ljubavini, a ona je začela celo Tanjo dražiti.

— Kaj ne da, Tatjana Grigorjevna, jej je dejala, — vi ste mi zelo hvaležni, da sem vam napravila počitnice, sedaj vas menda Svčtov ne muči več s prepisavanjem svojih potnih črtic?

Tu teta ni več vzdržala.

— Mene to zelo veseli, ker je Tanja že prej priznala, da se zelo utruja pri tem delu. Sedaj si je odahnila in po vašem odhodu pojde pri nas vse zopet po starem družinskem tiru. Kaj ne da, otroci?

Sergěj je močno zarudel; njemu, kakor se je videlo, je bil ves ta razgovor skrajno neprijeten. Aglaja se je vgriznila v jeziček.

Pod težkim utisom vsega tega šuma šel sem iz gradu. Noč je bila topla, blagodišeča, doslej še brez lune. Črni oblaki so prepregali nebo; bilo je soparno kakor pred nevihto. Šel sem počasi, korak za korakom, hotel sem se že vrniti v grad — a ni mi šlo, kakor tudi spati in jesti nisem mogel

danes... Nakrāt slišim v jednom iz drevoredov glasove. Kdo bi se mogel neki sprehajati tako pozno zvečer, ko so že pred pol ure vse luči ugasile? Zmuznil sem se mej drevje in začel čakati, da bi govoreči šli mimo mene. To je bil zopet isti moj „ljubeznjivi“ parček.

„Čakajta, da slišim, o čem se razgovarjata v nočni tišini pri svitu zvezd!“ mi je padlo v glavo, in začel sem se muzati paralelno z njima, skrivaje se za drevjem, v gostem listju smrek in brez. Vendar kakor ogleduh nisem taval za njima mirnim srcem; notranji glas mi je šepetal: „to ni lepo, bratec!“ toda jaz ga nisem poslušal in ves spremenjen v posebljen sluha sem se mučno trudil, da bi mi niti jedua izgovorjena beseda ne ušla.

— Zakaj hočete tako kmalu odpotovati? vprašal je Sergěj, in njegov srčni, prijetni glas je donel nekako posebno nežno. — Vam je li dolg čas pri nas?

— Verujte mi, Svčtov, ako bi mi bilo dolgčas, bi ostala. A meni je predobro... Ogibljam se vsega tega, kar mi ponuja slast, kar me prijazni z življenjem!

— Bože, kako drakonovsko pravilo! Čemu pa to? Saj ste pač tako mladi, tako krasni! (Dalje prih.)

vemo, kako so se koval in se še kujejo zaupne izjave in sozolja; to vse je delo klečepalcev, ki hrepene po maščinih službah ter jih tudi dosežejo!

Politika kapelanov in „Slovenca“ sploh ni evangelij duhovnikom škofije, verjemite to, saj so večinoma dosti razsodni, da poznajo prazne marnje. V politiki ima vsak proste misli in lastno razsodnost, s tem pa ni še heretik! Ljubljanski general-komando dobro poznajo tudi po deželi, težko ga večina prenaša: a vsaka sila do vremena! Kako dobrohoten in miren je bil dr. Glavina, a mnogi nasprotniki so ga prisilili, da zapusti škofijo!

Grdi, vohunski in inkvizitorski duh ljubljanskega štaba pa je najbolj označen v „Slovenici“ št. 263 v zadnjih vrsticah prvega odstavka mej dnevnimi novicami, glaseč se: „dopisnika pa, ki ga poznamo po njegovem slogu, zavoljo njegove skrajne zaslepljenosti hitro pomilujemo!“ — Vpraša se, povejte odkrito, katerega imate zopet prav za prav na mubi? Le pazite, da bote tudi pravega zasačili in da po vaši nezmotljivi maniri ne padete na čisto nedolžnega ter ga ne panate ali spravite celo na gromado! Ni li slog podoben slogu vsacega, ki zna pravilno pisati, in kdor to zna, mari mislite, da mora nadržati vedno po istem kopitu kot mojster Kalan? Najdete li slog v „Amerik. Slovencu“? Pa ga saj ne urejujejo duhovni, bivajoči na Kranjskem?!

Vse tu zapisane podrobnosti in še veliko drugih pravil mi je o priliki skušen, a odkrit slovenski duhovnik na deželi, ki pa ima dokaj somišljenikov, ki nikakor ne odobravajo početja užaljene prevzvišenosti, pri vsem tem pa se v vesti svoji ne smatrajo heretikov, naj jim še tolikrat zakliče: „consulaut conscientiae suae!“, ker to jednako velja tudi njega ekselenci!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. novembra.

— (Gospode volilce v Ljubljani) dovoljujemo si še jedenkrat opozoriti na volilni shod, ki bo jutri večer ob osmih v letnem salonu hotela pri Maliči.

— (Regulacija.) V današnji seji občinskega sveta pride na vrsto vелеvažna stvar: stavbinskega odseka poročilo o splošnem regulacijskem načrtu. Ker se je pokazalo, da nobeden predloženih načrtov ni povsem primeren, je stavbinski urad mestnega magistrata po navodih stavbinskega odseka izdelal samostojen načrt, za kateri pa so se porabili tudi dobri nasveti Fabianjevega in Sittejevega načrta. Čujemo, da se bo predlagalo, naj se ta generalni regulacijski načrt izroči posebni enketi, v katero bi se poklicali stavbinski podjetniki in drugi strokovnjaki. Enketa bi morala v roku štirinajstih dni dognati posvetovanja, da bi se potem lahko delale priprave za pomladansko stavbinsko akcijo.

— (Imenovanja.) Pri deželni vladi kranjski so imenovani: začasni okr. komisar dr. Robert Praxmarer definitivnim okr. komisarjem, koncipist dr. Karl Mathis začasnim okr. komisarjem, začasni koncipist Karol Künigl definitivnim koncipistom in konceptni praktikant dr. Avgust vitez Banniza začasnim koncipistom.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) V soboto se bo predstavljala veseloigra „Maskerada“, prva nova veseloigra v tej sezoni.

— (Slovensko gledališče.) Sinočna predstava „Afričanke“ je bila v vsakem oziru prav tako izborna in dovršena kakor vse prejšnje in je občinstvo odlikovalo vse pevce in pevke, tudi pri odprti sceni. Gledališče je bilo slavnostno razsvetljeno in sta predstavi prisostvovala tudi dež. predsednik baron Hein in dež. glavar Detela. Pred predstavo je godba sviralala cesarsko pesem, katero je občinstvo stoje poslušalo. Gledališče je bilo jako dobro obiskano.

— (Za oškodovance po potresu) je daroval nemški cesar 6000 mark in sicer 4000 za evangeliško cerkveno občino, 2000 pa za prebivalstvo. Magistrat dunajski je poslal deželni vladi zbirko 18.932 gld. 88 kr.

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) ima dne 28. t. m. ob 8 uri zvečer v društvenih prostorih („Narodni dom“) izvanredni občni zbor.

— (Čuden slučaj.) Kakor smo že včeraj poročali, bili sta v nedeljo zvečer tudi v Šiški brez vsakega povoda ranjeni dve osebi, in sicer neki stavbinski delavec in neki polir. Storilec se je pridružil — hiteč proti Ljubljani — dvema ženskama ter držeč nož v roki, rekel: „Trem sem že posvetil, drugim pa še bom! Se nikogar ne bojim!“ Areto-vani mizarški pomočnik Franc Gale, kateri je zlo-dejstva sumljiv, je bil včeraj z omenjenima žen-skama v Šiški konfrontiran; obe sta določno iz-javili, da je Gale tisti, kateri ju je ob polu 8. uri zvečer kakih 200 korakov spremljal ter izustil gori omenjene besede. Gale je bil včeraj popoldne iz-ročen tukajšnjemu deželnemu sodišču.

— (Iz deželne bolnice.) Včeraj so se v stolp bolniške kapele obesili zvonovi, ki so bili prej v bolniški cerkvi na Dunajski cesti.

— (Na predvčerašnji semenj) se je prignalo 946 konj in volov, 645 krav in 57 telet skupaj 1648 glav. Kupčija je bila za govejo živino sploh prav živahna, ker so bili prišli kupci s Tirolskega in Koroškega. S konji je bila kupčija srednja.

— (Talijo za rešitev življenja) je deželna vlada nakazala Francu Pogačniku iz Suhe, ker je 1. maja l. l. rešil iz vode Franca Kerna iz Gorenje.

— (Iz Bohinja) se poroča, da je po zadnjem velikem deževju Bistrica močno narasla in je pod-plavila obrežje. Neka hišica se je podrla in voda jo je odnesla. Hišica je zadela ob neki most in ga precej poškodovala.

— (Zdravstveno stanje.) V radovljiškem okraju je vrtica, ki je bila precej razširjena, že skoro popolnoma ponehala. Bolni so samo še 3 otroci. Pojavila pa se je vrtica v Postojini ter se je moral ustaviti šolski pouk, za zdaj do 25. t. m.

— (Slovensko šolstvo na Štajerskem.) V prvem razredu stare celjske gimnazije je 67 učencev; v istem razredu slovensko-nemške gimnazije pa 87 učencev. Nemški gimnaziji je vlada brzojavno do-volila paralelko, slovenski pa je ne dovoli vzlic vsem prošnjam. Dež. šolski nadzornik je že dvakrat pregledal slovensko gimnazijo pa paralelko še vedno ni, dasi jih je šolski nadzornik obljubil in je že v Celji pomožni učitelj. Na veliko gimnazijo je prišel kot učitelj veliki German dr. Schön, ki je že lani odlikoval se kot preganjalec slovenskih dijakov, dočim se na tej gimnaziji slovenščina v nekaterih razredih po odhodu ravnatelja Zavadlala sploh ne poučuje. Slovenski poslanci prosijo in prosijo, posl. Robič se je celo žrtvoval in glasoval zoper nujnost predloga glede nepotrditve dr. Luegerja, da bi se nekoliko prikupil baronu Gautschu, a pomagalo ni vse nič!

— (Roparski umor.) V občini Globoko pri Ljutomeru prav blizu ogerske meje so ljudje te dni našli kakih 40 let starega moža umorjenega. Vrat je imel prezezan, dvakrat pa je bil zaboden v trebuh. Sodi se, da se je zgodil roparski umor.

— (Tramvaj v Pulju) Podjetnik Anton Barzi v Pulju je prosil za koncesijo, da zgradi tam konjski tramvaj. Kakor hitro dobi dovoljenje, bo pričel s pripravljalnimi deli. — Kaj pa pri nas?

* (Pokvarjena mladina) V Repslegu na Ogorskem so štirje dečki v starosti 12 do 14 let umorili nekega dečka iste starosti, ker so se bali, da bi jih izdal radi nekega slabega čina.

* (Ubegla trgovca) Dva mlada moža Kendl in Bachfeld sta na Dunaju otvorila trgovino, ne da bi imela kaj kapitala. Jemala sta blago na upanje, zapravljala denar, kar se je dalo, naredila kolikor mogoče dolgovi in zbežala. Naredila sta škode okoli 30.000 gld.

* (Žrtev američanskega dvoboja.) Ruski gardni poročnik Montresor se je te dni ustrelil. Mož je bil jako imovit, vesel, in je imel lepo nevesto iz odlične rodovine, s katero se je hotel že ta te-den poročiti. Sodi se, da se je ustrelil valed ame-ričanskega dvoboja z nekim tekmečem.

* (Potres) V Milazu blizu Rima je bil pred-sinočnim precej močan potres. Ljudje so prestrašeni bežali iz hiš, nekateri dimniki so se podrli, a tudi poslopja so bila nekoliko poškodovana.

* (Velika tatvina.) Pri bruseljski banki So-ciété Générale je neki uradnik ukradel 2.600.000 frankov in s tem denarjem pobegnil v Pariz, kjer ga je policija hitro ujela.

* (Skrivnostni umor.) V Rimu je nekaj časa živela izredno lepa Francozinja Ines Jules. Vsi moški so noreli za to 22letno krasotico. Te dni so jo našli zadavljeno v njenem stanovanju. Sumi se, da jo je zadavil neki dijak, kateri je tisto jutro skrivaj zapustil hišo, v kateri je lepa tujka stano-vala. Ker je bila umorjena Francozinja bogata mo-rilec pa ni nič odnesel, se sluti, da jo je dijak umoril, ker ni marala zanj. Dogodba obuja v Rimu največjo senzacijo, ker so se za Ines Jules zanimali moške iz najodličnejših krogov.

Darila:

Uredništvu našega lista sta poslala: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Evstahij Kobal v Šmarji pri Jelšah 3 krone 90 vin. kot prostovoljno kazen na večer sv. Mar-tina. — Gosp. Josip Novak v Trojani 6 kron, nabral v veseli družbi v gostilni gosp. Cererja v Blagovici. Skupaj 9 kron 90 vin. Živeli rodo-ljubni darovalci in njih nasledniki!

Književnost.

— „Dom in Svet“ ima v št. 22. naslednjo vsebino: J. G.: Antonín Dvořák; A. Medved: Pod mrklím nebom; A. Medved: Kacijanar; Podravske: Trnje v venec; Dobrávec: Na pol leta; (Konec.) Andrej Fékonja: Celje in okolica; J. Benkovič: Slo-venski koledarji in koledarniki. Lanska levovska raz-stava. Slike. Antonín Dvořák; Valaški oddelek na češki narodopisni razstavi; Skupina Slovakov; Hoja na plavž; Hiša v Vodcah po potresu.

— „Argo“ ima v št. 6. to le vsebino: Das Eisen in Krain; Die Zukunft der Stadt Laibach.

Brzojavke.

Dunaj 20. novembra. Sinoči je na nekem shodu napovedal protisemitski poslanec Steiner, da bo njegova stranka v sobotni seji poslanske zbornice uprizorila veliko akcijo proti mini-sterstvu.

Dunaj 20. novembra. Danes se je pri predsedniku Chlumeckem vršilo posvetovanje klubovih načelnikov glede razširjenja diskre-cijonarne oblasti klubovih funkcionarjev.

Praga 20. novembra. Mladočeška stranka je pri današnjih volitvah v kmetskih občinah propadla — kolikor se doslej vé — samo v dveh okrajih: V Budějovicah, kjer je mlado-češki posl. Purghart propadel proti staročeškemu kandidatu Žatki in v Piseku, kjer je propadel mladočeški kandidat Müller in je bil voljen agrarec Ratej. Iz raznih okrajev še ni poročil.

Sofija 20. marca. V celi Bolgarski se danes slovesno praznuje desetletnica zmage pri Slivnici. Koburžan in vsi civilni in vojaški do-stojanstveniki so prisostvovali maši -zadušnici za takrat padle vojake.

London 20. novembra. „Standard“ javlja iz Carigrada, da je sultan vsled pritiska ino-zemskih poslanikov naročil vladi, naj mobili-zuje pol milijona vojakov. Ministri so ugovarjali, da ni denarja in ker sultan ni odnehal, podali demisijo, katera pa ni bila vzprejeta.

London 20. novembra. Listom se javlja, da se je začelo revolucionarno gibanje v raznih takih maloazijskih krajih, kjer je doslej vladal mir, in da ondodna oblastva niso v stanu vzdr-žati reda.

Narodno-gospodarske stvari.

— „Centralna posojilnica slovenska“. Na-čelstvo tega zavoda razpošilja naslednji oklic sloven-skim posojilnicam: Načelstvo „Centralne posojilnice slovenske“ je vsled občevanja z drugimi posojilni-cami že v teku dveh mesecev svojega obstanka prišlo do prepričanja, da še veliko slovenskih po-sojilnic ne razumeva namena in bistva našega za-voda. Radi tega si dovoljuje podati še nekoliko pojasnil: 1.) „Centralna posojilnica slovenska“ ne namerava nijednemu obstoječemu slovenskemu de-narnemu zavodu konkurence delati, ker ji ni namen iskati hranilnih vlog pri posameznih osebah, niti teh vabiti, da bi se kot udje vpisale. 2.) „Centralna posojilnica slovenska“ želi načeloma občeovati le s slovenskimi posojilnicami. Od teh torej pričakuje, in sicer brez izjeme od vseh, od mladih in starih, od več ali manj imovitih, da k njej kot zadružnice pristopijo, ter jej pošljejo a) v ta namen potrebno izjavo (§ 4. naših pravil), b) 5 gld. pristopnine in vsaj 100 gld. deleža (§ 6. naših pravil), kateri delež se bode obrestoval; pošilja naj se jej vse potom c. kr. poštne hranilnice. 3.) „Centralna posojilnica slovenska“ pošilja posojilnicam, katere so se jej na ta način pridružile, hranilne vloge ali posojila. Po-slane hranilne vloge obrestuje vsaka posojilnica po svoji obrestni meri in ravna z njimi po svojih pravilih; posojila pa pošiljamo proti menicam na daljše in krajše obroke proti 4 1/2% obrestovanju. 4.) „Centralna posojilnica slovenska“ se nadja, da jo bodo imovitejšje posojilnice (oziroma hranilnice) podpirale tudi s hranilnimi vlogami, katere obrestu-jemo s 4 1/2% 14dnevno (§ 38. naših pravil.) Glede odpovedi hranilnih vlog velja naš § 39., ki je za vlagatelja jako ugoden. Z ozirom na naša pravila, na naše prejšnje okrožnice in na to, kar se je po-tom tiska objavilo od naše strani in od prijateljev slovenske vzajemnosti na denarnem polji, moramo še jedenkrat poudarjati, da je naš namen ta, zdru-žiti vse slovenske posojilnice v veliko skupno de-narno zadrugo v to svrhu, da bi ona podpirala zdaj jedno zdaj drugo pristopivšo posojilnico. To pa storiti ne more, ako se jej one ne pridružijo, ako jej niti moralne, niti materijalne podpore ne naklonijo. Moralno podpora nam že s tem dajejo, ako pristopijo k „Centralni posojilnici slovenski“; v materijelno podpora nam pa bodo: pristopnina, delež, hranilne vloge. Kedar se bode naša „Cen-tralna posojilnica slovenska“ na ta način okrepčala, lahko bode stopila v zvezo v veliki slovenskimi in slovanskimi zavodi in si od njih priskrbeli ce-nejših denarnih sredstev, ker bode mogoče tako do-biti. Kakor pravi domoljubi slovenski povspešujejo slovensko edinost na političnem in kulturnem polji, tako hočemo mi storiti po svojih skromnih močeh nekoliko za združenje na gospodarskem polji. Ker se je naša ideja strinjala z zadružnim zakonom, zato smo prišli dejansko na dan z njo. Zdaj pa ona ni več samo ideja, kajti naša „Centralna posojilnica slo-venska“ bode prej ali slej v resnici slovenski osrednji denarni zavod, čegar obsežnost, delokrog in moč bodo pa odvisne vsikdar od slovenskih posojilnic.

Meteorologično poročilo.

Novembra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
19.	9. zvečer	742.2	6.5° C	brezvetr.	oblačno	
20.	7. zjutraj	741.5	5.3° C	sr. zahod	oblačno	
"	2. popold.	741.0	7.3° C	sr. ssvzhod	oblačno	0.0

Srednja včerajšnja temperatura 6.0°, za 3.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 20. novembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	99	gld.	50	kr.
Skupni državni dolg v srebru	99	"	60	"
Avstrijska zlata renta	120	"	55	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	45	"
Ogerska zlata renta 4%	119	"	95	"
Ogerska krona renta 4%	97	"	90	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1017	"	—	"
Kreditne delnice	370	"	50	"
London vista	120	"	90	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	02 1/2	"
20 mark	11	"	79	"
20 frankov	9	"	59 1/2	"
Italijanski bankovci	44	"	65	"
C. kr. cekini	5	"	70	"

Dné 19. novembra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	198	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	198	"	—	"
Ljubljanske srečke	23	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	164	"	50	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	506	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	29 1/4	"

Pristno Brnsko sukneno blago za jesen in zimo 1895.

Kupon 3-10 m dolg, za gl. 4.80 iz dobre popolno obleko za go. gl. 6.— iz ilue spode (suknje, hlače, gl. 7.75 iz finejšje telovnik) stane samo gl. 10.— iz najfin.

Blago za zimsko suknje, za lovec, leden, blago za suknje in hlače iz gredašane tkanine v najlepši izbiri meter od 2 gld. 25 kr. navzgor in vse drugo blago pošilja po povzetju kot poštena in solidna najbolje znana tovarniška zaloga suknene blaga

Siegel-Imhof v Brnu.

Vzorci zastoj in frankovano. — Jamči se za to, da pošiljatev odgovarja vzorcem.

Na vnanje! Slavno p. n. občinstvo se zlasti opozarja, da je sukneno blago, če se direktno naroči, znatno ceneje, nego če se po agentih naročuje. — Trdka Siegel-Imhof v Brnu pošilja vse blago po pravih tovarniških cenah brez podražbe vsled zasebne odjemnike toli oškodujočega sleparskega „krojaškega popusta“. (1146—21)

V Kranji, na Glavnem trgu št. 132
se odda z dnem 2. decembra t. l. (1516-1)

Ilepo stanovanje

s 3 sobami, kuhinjo in jedilno shrambo.

Javna zmanjševalna dražba za zgradbo novega šolskega poslopja na Koprivniku

se bode vršila

7. dan decembra 1895 dopoldne ob 10 uri v občinski pisarni v Bohinjski Bistrici.

Načrti in proračuni so na razpolago pri županstvu v Srednji vasi. Zahtevalo se bode 10% jamčevine. — Stroški so proračunjeni:

Zidarsko delo	2116	gld.	65	kr.
kamnoseško delo	160	"	41	"
tesarsko delo	1158	"	13	"
mizarsko delo	350	"	76	"
ključavničarsko delo	511	"	56	"
kleparsko delo	160	"	81	"
barvarsko delo	88	"	40	"
steklarsko delo	77	"	64	"
slikarsko delo	20	"	72	"
lončarsko delo	179	"	—	"
šolska uprava	196	"	94	"

Skupaj . . . 5021 gld. 02 kr.

Krajni šolski svet na Koprivniku v Bohinju

dné 17. novembra 1895.

(1513—1)

Predsednik: Tomaž Zupanc.

Veste li

odkod prihaja v večini slučajev prezgodnje postarjanje, in to, da polt vene in omlahuje? Skoro jedino od tod, ker se rabijo slaba polnena mila, ki se dobé po nizki ceni. 8 (946—2)

Uporabljajte torej, ako hočete priti v okom takim neugodnim prikaznim, največjujčim starost, samo najboljša mila, zlasti pa dobrodejno, čisto, tolažno Deering-ovo milo s sovo. To milo je kakor nobeno drugo

najboljše sredstvo za negovanje polti in nje konserviranje.

Generalno zastopstvo:

A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck Nr. 3. V Ljubljani prodajata na debelo: Anton Krisper in Vaso Petričič.

Dobiva se povsod po 30 kr. komad.

Odda se v najem

vinska klet.

Ob enem se prodasta

2 velika vinska soda

v Vodmatu h. št. 28. (1490—3)

Kupi se na pol pokrit kolesej

pripraven in še v dobrem stanu, da se — ako treba — kobjažev sedež odzame in z drugim nadomesti.

Anton Tomšič,

Verd pri Vrhniki.

(1518—1)

Na najnovejši in najboljši način

umetne (1504—1)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel

poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadst.

Slovensko-nemški Wolfov slovar

je izšel ves in velja broširon 11 gld. 50 kr., vezan v polusnji 13 gld. 50 kr.

! Für Laibach !

(Künstler-Album) gld. 3, izdan v podporo po potresu prizadetim prebivalcem kranjske dežele.

Mrak.

Za glasovir, dvoročno 30 kr., s poštnino 33 kr.

(1501—2)

J. Glontini, knjigarna v Ljubljani.

Želodčne kapljice.

Te kapljice so zelo propešne (provozrojujejo slast do jela, razstvarjajo sliz, so pomirjive in olajšujejo, ustavljajo krč in krepčajo želodec); rabijo pri napenjanju in zapečenosti, preobloženem želodcu s jedili in pljčami i. t. d.

Steklenica s rabilnim navódom velja 20 kr., tucat 2 gld., 3 tucate samo 4 gld. 80 kr.

Priporoča jih

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani. (822-46)

Pošiljajo se vsak dan po pošti proti povzetju.

Št. 33.865.

Razglas.

(1511—1)

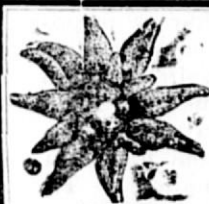
V četrtek dné 5. decembra 1895 od 11. do 12. ure dopoldne se bode vršila pri tukajšnjem uradu

minuendo licitacija za preskrbovanje hrane in voznje odgoncev pri odgonske postaje občini v Ljubljani za leto 1896.

K tej licitaciji se vabijo podvzetniki s pristavkom, da je udeležiteljem vložiti 50 gld. varščine.

Mestni magistrat kot odgonska-postajska občina v Ljubljani

dné 13. novembra 1895. leta.

Proti kašlju in nahodu, osobito pri otrocih, proti zasliženju, boleznim v vratu, želodcu, ledvicah in mehuru priporoča se najbolje

koroški rimski vrelec.

Najfinejša namizna voda.

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supanu, v Kranju pri Fr. Dolencu, v Račavičici pri Otonu Homannu. (1334—5)

Krajevni agenti

za star, fini dalmatinski cognac s prima-referencami, se vzprejumejo za Ljubljano. — Ponudbe si izprosi V. Lukšič v Spiljetu (Spalato).

Razpis.

V zmislu §§. 8 in 12 postave z dné 23. junija 1892, št 35 dež. zak., razpisuje podpisani zdravstveni okrožni odbor

službo okrožnega zdravnika

za zdravstveno okrožje ormoško I., obsegajoče politične občine; 1. trgovsko, 2. franjkovsko, 3. ormoško, 4. hardečko, 5. humsko, 6. litmerško, 7. velikonedeljsko, 8. podgorsko, 9. šardinjsko, 10. sodinsko, 11. cvetkovsko in 12. pušensko, z letno plačo 700 gld. av. v. Razven tega in privatne prakse zvezani so s to službo dohodki za ogled mrličev in pa dohodki od okrajne bolniške blagajnice ormoške.

Prošnje za to mesto z dokazi, predpisanimi v §. 15. gorl navedene postave, vložijo se naj vsaj do 15. decembra 1895 pri podpisnem okrožnem odboru.

Odbor zdravstvenega okrožja ormoškega I.

dné 17. novembra 1895.

(1514—1)

Načelnik: Hanželič I. r.

Domača tvrdka!

Tesarski obrt

Domača tvrdka!

IVAN ZAKOTNIK

tesarski mojster in zapriseženi izvedenec c. kr. deželne sodnije

v Ljubljani, Nove ulice št. 5

(1474—3)

se priporoča v vsa tesarska stavbinska dela. — Cene so povsem trpežnemu delu primerno nizke.